U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **K. Q.**, zast. Mgr. Janem Vlkem, advokátem, se sídlem Římská 14, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 10. 2016, č. j. 30 A 80/2015 – 103,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Plzni výrokem I. shora označeného rozsudku zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2015, č. j. RR/1234/15, a rozhodnutí Městského úřadu Planá ze dne 10. 2. 2015, č. j. 1556/2014/31/VUP-R2461, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, výrokem II. zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2015, č. j. RR/2565/15 a rozhodnutí Městského úřadu Planá ze dne 5. 5. 2015, č. j. 1556/2014/52/VUP-R2472, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, výrokem III. zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2015, č. j. RR/4230/15 a rozhodnutí Městského úřadu Planá ze dne 18. 9. 2015, č. j. 1556/2014/78/VUP-R2499, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud dále výrokem IV. rozhodl, že žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 65.583 Kč k rukám jeho zástupce do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Uvedenými rozhodnutími žalovaný zamítl žalobcova odvolání proti rozhodnutím Městského úřadu Planá, kterými byla žalobci ve smyslu § 172 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost umožnit oprávněným úředním osobám vstup do zemědělské stavby na pozemku st. p. č. 8/3 v k. ú. Pístov za účelem zjištění, zda uvedená stavba, či její změny, byla provedena v souladu s rozhodnutím nebo opatřením stavebního úřadu, zda je užívána k povolenému účelu, či zda neohrožuje život nebo zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost a životní prostředí podle § 132 odst. 3 a § 133 odst. 2 stavebního zákona.

[2] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále též „stěžovatel") blanketní kasační stížnost.

[3] Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji vzal zpět podáním ze dne 16. 1. 2017.
[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu